

{phocagallery view=category|date=2024|id=41|image=1575|link=|title=Múzeum Martina|Bežka

Múzeum je po rekonštrukcii a my sme sa ocitli v autentických priestoroch kultúry bývania 60 rokov 20. storočia, medzi vecami, ktoré museli byť Benkovi blízke: keramika zo Záhoria, hudobné nástroje, knihy, budíky, výšivky a hlavne priestor Ateliéru s velikánskym oknom a množstvom obrazov.

Hneď v blízkosti múzea sme sa pristavili pri obytných domoch Tatra banky, ktoré boli postavené v rokoch 1920 - 1922 podľa projektu architekta Milana Michala Harminca. Zaujímavé sú tým, že sa v nich nachádzajú podkrovné ateliéry, v ktorých tvorili významné osobnosti žijúce v Turčianskom Svätom Martine a skoro vo všetkých sú i dnes funkčné ateliéry patriace výtvarníkom.

Prešli sme cez parčík Matice slovenskej, kde sa nachádzajú busty slovenských dejateľov a spisovateľov, pokračovali k Memorandovému námestiu, kde je na budove evanjelickej fary osadený reliéf „Slovenské Memorandum 1861“ od sochára Jána Koniarka a pokračovali centrom mesta okolo Slovenského komorného divadla, bronzovej sochy so zaujímavým osudom „Pamätník Turčianskych dobrovoľníkov“ od sochára Fraňa Štefunku a jeho „Jánošíkovej fontány“ pri Turčianskej galérii.

V Turčianskej galérii nás sprevádzal kurátor galérie Adam Galko, ktorý našu kreatívnu mládež zasvätil do tajov chápania súčasného umenia na dvoch aktuálnych výstavách.

Výstava Paralelné svety

, kde vystavujúce autorky Blanka Cepková a Beáta Gerbócová pracujú s prastarou technikou tkania, ale prepojenou na súčasnú technológiu digitálneho žakárového stroja. V žakárových tkaninách – tapisériách B. Gerbórovej je dominantná atmosféra plynutia času a fragmenty spomienok podtrháva jemná dekadentná až magická farebnosť.

Blanka Cepková cyklom *Botanicus* upozorňuje na dôležitosť ochrany nielen sveta fantázie, ale aj reálneho sveta prírody pre ďalšie generácie“. Treťou autorkou je Sylvia Birkušová, reštaurátorka textilu, ktorej východiskovým bodom tvorby je prisvojovanie si už existujúcich textílií z ktorých vytvára technikou vrapovania nový a najmä prekvapivo príťažlivý výraz textilného obrazu.

Výstava Ľ.S. (De)materializovaná, mapuje tvorbu Ľuby Sajkalovej (1973 – 2019). Stopu, ktorú zanechala na výtvarnej scéne. Ukazuje autorku ako človeka, pre ktorého boli dôležité vzťahy, procesy a príbehy viac ako konečný artefakt.

Do SNM – **Etnografické múzeum** sme si prišli pozrieť výstavu **Dotyky s ľudovou kultúrou**, kde žiaci textilného dizajnu majú vystavené svoje práce. Zaujali nás i stále expozície **Človek a materiál**

expozícia predstavuje využívanie prírodných materiálov, ich prirodzených vlastností a tvarov na vznik predmetov dennej potreby a hlavne expozícia **Človek a odev**, kde sme nachádzali paralely so vzhliadnutými artefaktmi z predošlých výstav.

„Paralelné svety“ veru výstižné motto exkurzie, videli sme rôzne prístupy k tvorbe, v rôznych časových obdobiach a predsa mali niečo spoločné, čo vychádza z našej jedinečnej hmotnej kultúry.

Text: Mgr. art. A. Ševčíková Marčeková

{phocagallery view=category|categoryid=441|limitstart=0|limitcount=0}